

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117369744/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Og hun begyndte at gaa, og Sølvér fulgte hendes, hastige Fjed i stønnende Forventning. De gik gennem det tykke Mørke, og hendes Øjne saa for dem begge. De stødte mod faste Planker — Sølvér sansede Granvæggens Hærpikslugt — en Dør gik op — og de stod i et taglukket Rum.

Da stivnede Sølvérs Hjerter, thi han hørte det aande derinde. Og i en Opblussen af skrigende Tvivl lod han sig drage af Gros Haand til den Sovendes Leje.

Og Gros kastede sig over Lejet, idet hun hviskede: »Nej, Sølvér - dig var det ikke. — Her hviler min Øs Konge, og her hviler han, jeg har elsket, siden du drog bort.«

Sølvér faldt forover i et rasende Anfald af Had, i Skinsyge og fortryllet Rædsel. Da sitrede Rædslen bort under hans Hænder, og Hadet blev til sød og salig Jubel: Thi han følte mellem sine Fingre et Barns bløde Haar, et Barns sunde sovende Hoved.

»Her, Sølvér, er alt, hvad jeg elskede i dig.«

* * *

Alle Træer susede om Gros og Sølvérs Leje. Alle Blomster voksede tommevis i Mør-